

Spreektekst xxx, lid Klankbordgroep Nieuw Buurland

bij Raadsinformatiebijeenkomst (RIB) Gemeente Utrecht 7-9-2021

Exemplarisch wat er vanavond gebeurt voor het hele participatieproces.

Er wordt gedaan als of de bewoners het ontwerp hebben gemaakt.

Ik ben xxx, en spreek als deelnemer aan de Klankbordgroep. Ook heb ik goed contact met buurtgenoten, die zich hebben verenigd in Buren van Nieuw Buurland. Ik richt me in mijn reactie op het participatieproces.

Ik zie dat er wat aanpassingen gemaakt zijn in het SPvE, n.a.v. de inspraak. Dat is mooi, maar het is eigenlijk marginaal op de belangrijke thema's. Ik mis hier een echt participatieproces.

Ik zal bij het begin beginnen.

Ik woon hier al 10 jaar, dus ik ken het oude plan. Toen er nieuwe plannen werden aangekondigd, ben ik naar de bijeenkomst geweest op 2 juli 2019, als geïnteresseerde.

Deze bijeenkomst zorgde in de wijk voor veel onrust en wantrouwen richting de plannen. Met recht een valse start. Het nieuwe plan, dat voor het eerst werd gepresenteerd, een grote verandering t.o.v. de plannen van 2012, werd als voldongen feit gebracht. Wij kregen als bewoners het gevoel dat het plan er door Mitros en de gemeente doorheen geduwd werd.

We kregen sterk het gevoel dat zaken werden verbloemd en er werd geschermd met normberekeningen voor aantallen woningen, bouwvolumes, verkeerssituatie, etc.

Deze bijeenkomst heeft er bij mij, net als bij anderen in de wijk, voor gezorgd dat ik me wilde verzetten tegen de powerplay van de gemeente en Mitros. Ik heb me toen aangesloten bij de Buren van Nieuw Buurland.

Er werd opgeroepen om aan te sluiten bij de klankbordgroep (KBG), maar dit was alleen voor individuen die geen andere belangenvereniging vertegenwoordigen. Daarnaast werd zelfs om geheimhouding gevraagd. Dit heeft er toe geleid dat er uiteindelijk een beperkte opkomst is gekomen voor de KBG, zeker door de tijd heen.

Pas na de gemeente hier op aangesproken te hebben vanuit de Buren van Nieuw Buurland kregen we een uitnodiging. Die uitnodigingen kwamen overigens vaak lastminute of kwamen per ongeluk niet aan (letterlijk: o sorry, vergeten).

Ook de communicatie over de planning van de procedure rondom het SPvE was onduidelijk. Daardoor wisten we lang niet wat er speelde of wanneer we konden inspreken.

Wat me daarnaast opviel was dat de verslagen geen volledige weergave waren van hetgeen we hadden besproken. Het waren zeer rommelige verslagen waar weinig aandacht aan was besteed. Belangrijke vragen of opmerkingen werden zelfs weggelaten.

Tijdens de KBG-bijeenkomsten werd de sfeer beter. Er werden themabijeenkomsten georganiseerd. Echter, de belangrijkste uitgangspunten werden nog steeds niet ter discussie gesteld, maar als voldongen feit gepresenteerd.

Vaak werd er weggestuurd van de essentie. Het gesprek over de druk op de wijk, klimaatadaptatie, aantal woningen etc., is nooit gevoerd en werd niet op de agenda gezet. Zo kon er in de KBG wel geschoven worden met volumes met elkaar en met de architect, maar het totaal volume en aantal woningen was niet bespreekbaar.

Vanuit de Buren van Nieuw Buurland is middels meerdere brieven een scherper geluid gekomen om aandacht te vragen voor belangrijke thema's. Hier is echter vanuit de gemeente maar zeer beperkt aandacht aan besteed.

Ik kom tot de conclusie dat het participatietraject ondermaats is, zeker ter voorbereiding op de omgevingswet. Dit terwijl de gemeente in de stukken het beeld schetst dat de buurt blij is met de invulling van het participatieproces. Wij herkennen dit niet.

Op deze manier heeft het weinig zin om er energie in te steken. Ik kan me niet voorstellen dat dat het doel is van een participatietraject van de gemeente.

Wat wij vragen:

- De zorgen van omwonenden en belanghebbenden serieus te nemen en de argumenten open, eerlijk en transparant af te wegen. We vragen de gemeente om het gesprek in de wijk te voeren, breder dan met een KBG. Tijdig voor agendastukken te zorgen zodat per thema de juiste mensen kunnen deelnemen.
- Uitspraken te doen over wat er gebeurt met het SPvE en het plan als er bijvoorbeeld, net als na vaststelling in 2011, crisis uitbreekt en er onvoldoende middelen zijn om de ambities te realiseren. Een antwoord als 'dat er altijd onvoorziene zaken zijn' is niet geruststellend.

Tot slot

Ik zie in de stukken van de gemeente het woord leefbaarheid vaak terugkomen. Leefbaarheid wordt ervaren door de bewoners van de wijk, door ons. Geef ons dan ook de ruimte om mee te denken. Wij geloven dat dat kan.

Beleving RIB 7-9

Volgens de website van de gemeente Utrecht is een RIB:

Raadsleden willen uw mening weten over plannen voor de stad, voordat zij een beslissing nemen. Hiervoor gaan zij graag met u, als bewoner of ondernemer, het gesprek aan. Dit kan onder andere tijdens een raadsinformatiebijeenkomst.

Dit doel strookt niet met het verloop van de avond op 7-9. We hadden in totaal een uur, terwijl er een flinke opkomst was met enkele gegarandeerde sprekers. Toch werd een groot deel van het uur opgeslokt door een presentatie van de ambtenaren (25 minuten).

Vervolgend werden er nog vragen aan de ambtenaren gesteld door de raadsleden (10 minuten). Uiteindelijk bleef er maar 25 minuten over voor bewoners en betrokkenen om hun zorg te delen. Ook was er geen tijd om (cf het doel van de RIB) om echt in gesprek te gaan en door te vragen door de raadsleden op de zorgen in de vorm van hoor en wederhoor. Ik kreeg sterk de indruk dat de ambtenaren tijd aan het rekken waren met hun presentatie.

Daarnaast was de strategische insteek van de ambtenaren exemplarisch voor het hele participatieproces. Er werd een vertekend beeld gegeven van de invulling door bewoners. Positieve puntjes en wijzigingen als gevolg van input door bewoners werd sterk uitvergroot, terwijl de zorgen van bewoners niet zijn weggenomen, sterker nog zijn toegenomen. Er wordt steeds weggestuurd van de zaken waar het echt om gaat. Ook in de presentatie en introductie die nu werd getoond. Daarnaast is de toon vanuit de ambtenaren erg minachtend richting de bewoners. Zo wordt er lachend aangegeven dat bewoners vooral 'volumes' naar elkaar aan het duwen zijn, iedereen wil de volumes de andere kant op hebben. Dit geeft een zeer vertekend beeld van de integriteit van bewoners.